…небесні пришельці, небесні посланці…
Микола Рябчук

Мій Майстре, Сніже мій, між музики чужої
Безецної орди ми виросли з тобою.
Пришельців із небес, нас доля берегла
Та ледве чутний плеск старого джерела.
І сосни золоті, і нове сонце вранці,
І тіні дорогі — Верґілій та Горацій.
Ми сіялися тут. Ми будували час
Між воєн та пожеж, дивуючись не раз
Тубільцям навісним, ненатлим, галасливим, —
А водночас простим, як звірі та рослини;
І забували все, коли по вечорах
Плекали тихий дар дослідчого пера.